

Lang VI 182

Occasionalia
patrium Carminum
vol. 22
W-182.

W-182

V I R O
 SVMME REVERENDO MAGNIFICO AMPLIS-
 SIMO EXCELLENTISSIMOQVE
 D O M I N O
VALENT. ERNESTO
LOESCHERO
 DOCTORI THEOLOG. EIVS-
 DEMQVE HVCVSQVE IN ILLVSTRISSIMA
 SAXONVM AD ALBIM ACADEMIA PROFESSORI PVBLICO
 CELEBERRIMO ALVMNORVM ITEM SAXON.
 EPHORO SPECTATISSIMO

IAM VERO
 IN AVLA SAXONIS REGIA ET ELECT. CON-
 SILIARIO ECCLESIASTICO PROTOSYNEDRII ASSESSORI ECCLESIAE
 DRESDENSIS AD AEDEM D. CRVCIS PASTORI HVIVSQVE
 AC VICINARVM SVPERINTENDENTI
 DIGNISSIMO
 DOMINO PATRONO DOCTORIQVE
 SVO OMNI HONORIS ET OBSERVANTIAE CVLTV IN PER-
 PETVVM PROSEQVENDO
 NOVAS HONORVM DIGNITATVMQVE

ACCESSIONES
 RELIGIOSISSIME
 GRATVLATVR
M. GODOFREDVS VVAGNERVS
 IVTREBOCENSIS SAXO

VITTEMBERGAE IN SAXONIBVS

EX OFFICINA KREVSIGIANA

A. MDCCXIX

MAGNIFICE VIR,
PATRONE SVMME,

VEhementer olim et gratulabatur sibi, et gaudebat, charissima suauissimaque Patria mea, cum TE, virtute doctrinaque tanta Virum, Sacrorum Antistitem nancisceretur, qui ciuibus diuinam emendatamque doctrinam proponeret, nec pietatem verbis solum, sed rebus etiam factisque, testaretur. Vtinam vero Iutrebogae amplissima isthac felicitate, prout ea quidem optabat, frui diutius concessum fuisset. Iutrebocensium enim insigne vnicumque Delicium a Delicianis, anxie nimis illud expetentibus, velut extorquebatur. Verum, ne illo in loco, SVMME REVERENDE VIR, constanter perseuerares, sed, vt muneribus longe quoque maioribus exquisita cum doctrina sapientiaque TVA praeesses, Summo Prae-potentique Numini erat visum. Quare, cum Diuus IOANNES DEVTSCHMANNVS, Doctor Theologus de celeberrima hac propter Albim Academia, ac de vniuerso Lutheranorum coetu, immortalem in modum promeritus, laboribus tandem exhaustus infinitis, ac senio ipsam diuini Mosis metam transgressus, de mortali ad immortalem illam stationem transiret, haud alium, quam TE, AMPLISSIME VIR, qui DEVTSCHMANNNO succederet, elegit. Ecquis vero laudibus fatis dignis extollere potest, quanta fide, cura, solertia, dexteritate, quanto item fructu atque emolumento, gesseris amplum hoc arduumque munus? Hoc quidem tenui incultoque scribendi genere laudes tantas, tantaque merita, exprimere haud me vnquam posse, sed, rem viribus meis esse maiorem, ingenue fateri cogor. Omnem quippe nauabas operam, vt omnes ac singuli sacrarum literarum cultores integram incorruptamque de Deo doctrinam, in hoc celeberrimo verae pietatis domicilio, Diui LVTHE-
RI

RI ope, Herois illius, inuicto plane diuinae mentis robore praediti, repurgatam, atque in hunc usque diem integre a piis sincerisque doctoribus conseruatam, haurire possent. Quare, cum vel sex, vel septem, immo octo, horas instituto huic consecraret, ac publice priuatimque variis de sacris rebus neruose disputares, discendi desiderio ita confluebant ciues, vt eos acroaterii saepe spatium haud capere videretur. Omnes, qui TE pro concione, in templo ad arcem sito, singulis hebdomadibus, summa cum voluptate et admiratione, verba facientem auscultabant, haud alium, quam alterum quendam CHRY-SOSTOMVM, se audiuisse, candide non minus, ac vere, confitebantur. At, cum satis cognitum perspectumque TIBI esset, hodie non paucos numero prauos peruersosque inueniri homines, qui, malevolentia quadam suffusi, veram sinceramque de Deo doctrinam extirpare penitus ac eradicare conentur, fortiter contra hos bella Dei gerens, scriptisque aduersum eos confectis, strenue ipsos oppugnasti, eorumque vanas opiniones et absurdas reiiciens, haud vnquam sine palma reuertisti. Quankum vero, hanc ipsam ob causam, purioris doctrinae hostes, inepto pariter, ac infausto, mentis errore abrepti, in senlo vtique in TE animo essent, ac multis magnisque TE onerarent contumeliis, aequo tamen omnia moderatoque animo perferens, par pari referre nolebas, sed incomparabili TVO exemplo, singulari quodam verae patientiae argumento, comprobabas egregiam mansuetudinem animi, et incredibile studium, quo nunquam reculare velis, pro Seruatoris Optimi Maximi honore doctrinaque, facere fortia et pati. Plura de TVIS ingentibus in Academiam hanc, totumque adeo coetum diuiniorem, meritis, cum mei vires ingenii, prouti iam fastus sum, non sufficiant, addere mihi vix licet, qui nihil perinde habeam in votis, quam, vt TVIS hac in Academia beneficiis longius ego quoque frui potuisssem. Quae sane res praeter spem omnem

omnem cecidit et expectationem, Summoque Numi-
ni placuit, vt neque in hac percelebri ad Albim Vrbe
diutius commorare, sed publico iussu Dretenam in
partem consiliorum, atque ad amplissimum Antistitis
munus, vocareris. Eodem casu Academia, quae tantae
Virum eruditionis amittit, percussa est ac prostrata,
penetratque hic dolor tantum non ad omnes Acade-
miae literatos ciues, qui desiderium hoc minus, quod
paterno profus amore ipsos es complexus, dissimu-
lant, nihilque magis, quam, vt diutius ex ore TVO
suauissimo pendere ipsi diuinitus concederetur, ex-
optare videntur. Quod tamen ipsum cum non sine
Coelesti Numinis gratia contigerit, nec mutari iam
possit, animo vix alio, quam aequo, iacturam hanc
omnem ferre decebit. TIBI vero, PATRONE MA-
XIME, de nouo munere applaudunt cuncti, quos
inter ne meo ipse officio, pro TVA in me benignita-
te non vulgari, deesse videar, Deum O. M. veneror
per sancte, vt bonum, faustum felixque, hoc TIBI mu-
nus iubeat esse. Idem ille Propitius et Immortalis Deus,
qui TE ad augendam ornandamque Christiani orbis
dignitatem ita mature excitauit, quam diutissime,
in coetus diuini praesidium ingens atque emolumen-
tum, in totius orbis literati decus incomparabile, in
TVAEque pariter florentissimae illius Familiae salu-
rem et solatium, saluum TE et incolumem praestet, ac,
quaecunq; officere possunt, benignissime auertat,
vt de hoc tali Viro et Antistite sanctus ille Dei coetus,
omnesque adeo sacrarum literarum cultores, quam diutissime sibi gratulari que-
ant. Adit Deus tui TVO muneri, consiliaque TVA multo saluberrima, bella
item, quae contra Dei hostes gerere coepisti, ita gubernet, vt fausto ea fortuna-
roque semper euentu comprobentur, ac tandem, post tot tantaque pro Deo cer-
ramina, coronam, quam omnibus ille constanter et animose certantibus promi-
sit, TVO victoris capiti imponat. Quod reliquum est, vt me meaque Musas,
sicut olim, ita deinceps quoque, commendatas habere, et qualemcunq; hanc a-
nimi grati significationem, pro singulari humanitate TVA, bene interpretari, digne-
ris, modis omnibus, PARONE SVMME, abs TE contendo. Vittembergae in
Saxonibus, A. C. MD. CC. XXV. Cal. Quintilium.

Ung. VI 182

FLCN

MAGNIFICI VIRI

V I R O

SVMME REVERENDO MAGNIFICO AMPLISSIMO EXCELLENTISSIMOQVE

D O M I N O

VALENT. ERNESTO

LOESCHERO

DOCTORI THEOLOG. EIVSDEMQUE HVIVSQUE IN ILLVSTRISSIMA

IM ACADEMIA PROFESSORI PVBLICO
TO ALVMNORVM ITEM SAXON.
HORO SPECTATISSIMO

IAM VERO

NIS REGIA ET ELECT. CON-
O PROTOSYNEDRII ASSESSORI ECCLESIAE
DEM D. CRVCIS PASTORI HVIVSQUE
ARVM SVPERINTENDENTI
DIGNISSIMO

TRONO DOCTORIQUE
S ET OBSERVANTIAE CVLTV IN PER-
VVM PROSEQVENDO
DRVM DIGNITATVMQVE

ACCESSIONES
RELIGIOSISSIME
GRATVLATVR

FREDVS VVAGNERVS
TREBOCENSIS SAXO

BERGAE IN SAXONIBVS
OFFICINA KREVSIGIANA
A. MDCCCIX

